மூவொரு கடவுள் பெருவிழாவுக்குப் பின்வரும் பன்னிரண்டாம் ஞாயிறு

12th Sunday after Trinity

12. søndag efter Trinitatis

திரித்துவ காலம் | Trinity

Primary Bible: Dansk – Den Hellige Bibel — Dansk – Den Hellige Bibel

Generated on 2026-11-03

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Psalm 115:1-9

Verse	Text
115:1	Ikke os, o HERRE, ikke os, men dit Navn, det give du Ære for din Miskundheds og Trofastheds Skyld!
115:2	Hvi skal Folkene sige: »Hvor er dog deres Gud?«
115:3	Vor Gud, han er i Himlen; alt, hvad han vil, det gør han!
115:4	Deres Billeder er Sølv og Guld, Værk af Menneskehænder;
115:5	de har Mund, men taler ikke, Øjne, men ser dog ej;
115:6	de har Ører, men hører ikke, Næse, men lugter dog ej;
115:7	de har Hænder, men føler ikke, Fødder, men gaar dog ej, deres Strube frembringer ikke en Lyd.
115:8	Som dem skal de, der lavede dem, blive, enhver, som stoler paa dem!
115:9	Israel stoler paa HERREN, han er deres Hjælp og Skjold;

திருமுகம் (Epistle)

2 Corinthians 3:4-9

Verse	Text
3:4	Men en saadan Tillid have vi til Gud ved Kristus,
3:5	ikke at vi af os selv ere dygtige til at udtænke noget som ud af os selv; men vor Dygtighed er af Gud,
3:6	som ogsaa gjorde os dygtige til at være en ny Pagts Tjenere, ikke Bogstavens, men Aandens; thi Bogstaven ihjelslaar, men Aanden levendegør.
3:7	Men naar Dødens Tjeneste, med Bogstaver indristet i Stene, fremtraadte i Herlighed, saa at Israels Børn ikke kunde fæste Øjet paa Mose Ansigt paa Grund af hans Ansigts Herlighed, som dog forsvandt,
3:8	hvorledes skal da ikke Aandens Tjeneste end mere være i Herlighed?
3:9	Thi naar Fordømmelsens Tjeneste havde Herlighed, er meget mere Retfærdighedens Tjeneste rig paa Herlighed.

நற்செய்தி (Gospel)

Mark 7:31-37

Verse	Text
7:31	Og da han gik bort igen fra Tyrus's Egne, kom han over Sidon midt igennem Dekapolis's Egne til Galilæas Sø.
7:32	Og de bringe ham en døv, som ogsaa vanskeligt kunde tale, og bede ham om, at han vilde lægge Haanden paa ham.
7:33	Og han tog ham afsides fra Skaren og lagde sine Fingre i hans Øren og spyttede og rørte ved hans Tunge
7:34	og saa op til Himmelen, sukkede og sagde til ham: „Effata!" det er: lad dig op!
7:35	Og hans Øren aabnedes, og straks løstes hans Tunges Baand, og han talte ret.
7:36	Og han bød dem, at de ikke maatte sige det til nogen; men jo mere han bød dem, desto mere kundgjorde de det.
7:37	Og de bleve over al Maade slagne af Forundring og sagde: „Han har gjort alle Ting vel; baade gør han, at de døve høre, og at maalløse tale."